

**МАГІСТЕРСЬКА КВАЛІФІКАЦІЙНА
РОБОТА**

05.01 – МКР. 18 «С» 2024.01.08.021 ПЗ

**ТЕРЕЩЕНКА ВЛАДИСЛАВА
КОНСТЯНТИНОВИЧА**

2024р.

**НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ БІОРЕСУРСІВ
І ПРИРОДОКОРИСТУВАННЯ УКРАЇНИ**

АГРОБІОЛОГІЧНИЙ ФАКУЛЬТЕТ

УДК 633.34:631.557

ПОГОДЖЕНО

**Декан агробіологічного
факультету**

д.с.-г.н., професор _____ В.П. Коваленко

«_____» _____ 2024 р.

ДОПУСКАЄТЬСЯ ДО ЗАХИСТУ

**Завідувач кафедри
рослинництва**

д.с.-г.н., професор
_____ С.М.Каленська

«_____» _____ 2024 р.

МАГІСТЕРСЬКА КВАЛІФІКАЦІЙНА РОБОТА

**на тему «СОРТОВІ ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ
ПРОДУКТИВНОСТІ СОЇ»**

Спеціальність

201 «Агрономія»

Освітня програма

«Агрономія»

Орієнтація освітньої програми

освітньо-професійна

Гарант освітньої програми

д. с.-г. наук, професор _____

Каленська С.М.

Керівник магістерської кваліфікаційної роботи

к. с.-г. н., доцент _____

Гончар Л.М.

Виконав _____

Терещенко В.К.

КИЇВ –2024

НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ БІОРЕСУРСІВ
І ПРИРОДОКОРИСТУВАННЯ УКРАЇНИ

АГРОБІОЛОГІЧНИЙ ФАКУЛЬТЕТ

ЗАТВЕРДЖУЮ

**Завідувач кафедри
рослинництва**

д. с.-г. н., проф. _____ С.М. Каленська

«___» _____ 2023 р.

ЗАВДАННЯ

на виконання магістерської кваліфікаційної роботи студенту

Терещенку Владиславу Костянтиновичу

Спеціальність 201 «Агрономія»

Освітня програма «Агрономія»

Орієнтація освітньої програми освітньо-професійна

Тема роботи «Сортові особливості формування продуктивності сої»
затверджена наказом ректора НУБіП України від “ 08 ” січня 2024 р. № 18 «С»

Термін подання завершеної роботи на кафедру 25.10.2024 р.

Вихідні дані до магістерської роботи. Дослідження проводилися впродовж 2024 року на дослідних полях відділу технологій вирощування зернобобових, круп'яних і олійних культур ННЦ "Із НААН", Фастівського району, Київської області яке розташоване в зоні північного Лісостепу України з помірно вологим та теплим кліматом.

Перелік питань, які потрібно розробити:

- обґрунтувати вплив сорту, рівня мінерального удобрення, передпосівного інокулювання насіння бактеріальним препаратом, ріст та розвиток рослин сої;
- провести оцінку показників індивідуальної продуктивності рослин, урожайності та якості насіння сортів сої;
- визначити економічну ефективність моделей технології вирощування сортів сої.

Дата видачі завдання “02” жовтня 2023 р.

Керівник магістерської кваліфікаційної роботи _____ Гончар Л. М.

Завдання прийняв до виконання _____ Терещенко В.К.

РЕФЕРАТ

Основні положення викладено на 57 сторінках, містить 28 таблиць та 1 рисунок. Для написання магістерської роботи було опрацьовано 60 літературних джерел.

Перший розділ роботи поглиблено розкриває перспективи та проблеми виробництва сої. Проведено детальний аналіз досліджень вітчизняних та закордонних вчених, з питань оптимізації та удосконалення технології вирощування сої. У другому розділі розглянуті ґрунтово-кліматичних умов господарства в якому закладалися польові дослідження, а також приведено методику та схему проведення дослідів. Третій розділ містить результати досліджень особливостей проходження фенологічних фаз росту та розвитку рослин сої залежно від внесення добрив та підживлення. У четвертому та п'ятому розділах наведено результати фотосинтетичної та симбіотичної продуктивності сої. Шостий етап містить результати урожайності сої. Завершальним етапом є економічна ефективність вирощування різних сортів сої за різного мінерального та органічного підживлення. На основі проведених досліджень зроблені ґрунтовані висновки та рекомендації виробництву.

ЗМІСТ

Вступ.....	5
1. Огляд літератури	9
1.1 Світове та вітчизняне виробництво культури, стан та перспективи впровадження.....	9
1.2 Еколого-біологічні основи вирощування культури	13
2. Місце, умови та методика досліджень.....	17
2.1. Характеристика ґрунтово-кліматичні умови місця проведення досліджень	17
2.2. Агрофізична, фізико-хімічна та агрохімічна характеристика ґрунту.	
2.3. Методика проведення досліджень	20
3. Ріст, розвиток та формування показників продуктивності рослин сої.....	25
3.1. Особливості проходження фенологічних фаз росту і розвитку рослин сої	25
3.2. Динаміка нагромадження сирової маси рослин	28
3.3. Особливості формування сухої маси рослин.....	33
4. Фотосинтетична продуктивність сої.....	36
5. Симбіотична продуктивність посівів сої.....	40
6. Урожайність та якість насіння сої.....	46
6.1 структура врожайності сої.....	46
6.2. Урожайність насіння сої.....	47
7. Економічна ефективність технологічних прийомів вирощування сої	49
Висновки.....	50
Список використаної літератури.....	53

ВСТУП

Соя - одна з найважливіших сільськогосподарських культур у світі. Це цінне джерело білка, олії, вуглеводів та біологічного азоту. Збільшення посівних площ сої - це шлях до покращення родючості ґрунтів, збільшення продовольчих ресурсів та вирішення глобальної білкової проблеми. На сьогоднішній день соя є провідною культурою за обсягами посівних площ та зростанням виробництва в Україні. Це пов'язано з тим, що соя є найбільш рентабельною білковою та олійною культурою, а також відмінним попередником.

Посівні площі під соєю в Україні постійно збільшуються. За даними Міністерства аграрної політики та продовольства України, посівні площі під соєю стабільно збільшуються протягом останніх років. За даними міністерства, у 2021 році посівна площа склала 1728,5 га, а врожайність насіння - 2,58 т/га. За встановленими даними, 70-95% від загального споживання азоту соя отримує за рахунок біологічної фіксації.

За встановленими даними, від 70 до 95% загального споживання азоту соя отримує за рахунок біологічної фіксації його з повітря завдяки симбіозу з бульбочковими бактеріями [1, 6, 12]. Річні обсяги біологічної фіксації азоту соєю із атмосфери в США становлять 5,8 млн т, Бразилії—4,1, Аргентині – 3,4, Китаї—1,6 млн т. Це аналогічно роботі потужних заводів із виробництва азотних добрив [2, 3, 8].

Крім того, бобові «підвищують» рівень білка головним чином тому, що ризобії присутні в усіх кліматичних зонах. Однак природні ризобії, присутні в ґрунті, менш «ефективні», ніж спеціально виведені сучасні штами, що містяться в певних концентраціях у бактеріальних препаратах, які стимулюють ріст. Тому саме фактор посівного матеріалу має основний вплив на продуктивність сої [16, 48].

Інокуляція впливає на формування симбіотичного апарату, що сприяє підвищенню продуктивності рослин, покращенню якості продукції та зменшує пестицидне навантаження на навколишнє середовище.

За рахунок біологічної фіксації азоту бульбочковими бактеріями в ґрунті 35-55 кг азоту залишається в ґрунті для наступної культури. Середні показники сої.

Соя залишає в середньому близько 60-150 кг/га біологічного азоту, 20-25 кг/га фосфору, 30-40 кг/га калію.

Завдяки обробці насіння сої перед сівбою бактеріальними препаратами, які виготовлені на основі штамів бульбочкових бактерій, під час вегетації на коренях рослин значно інтенсивніше утворюються бульбочки, через які і відбувається азотфіксація.

Скільки азоту фіксує соя – це дуже важливе питання, але на нього важко дати правильну відповідь, тому що на фіксацію азоту впливає багато різних факторів. Вміст азоту в рослинах сої може становити 0-450 кг/га, з відсотковим вмістом фіксованого соєю з атмосфери до 95%.

В умовах зрошення середнє значення фіксації атмосферного азоту соєю становить майже 175 кг азоту на га для наземної частини рослин (майже 248 кг, включаючи коріння), в той час як в богарних умовах воно становить майже 100 кг азоту на га (142 кг, включаючи коріння). Майже 50-60% своєї потреби в азоті соя задовольняє шляхом біологічної азотфіксації.

Соеві бульбочкові бактерії, що живуть на коріннях рослин, відсутні у більшості типів ґрунтів. За інокуляції насіння на коренях сої формуються бульбочкові бактерії, які після збирання врожаю залишаються у ґрунті життєздатними протягом 3–5 років.

Якщо сою вирощують на полі вперше, для одержання високого врожаю необхідно провести інокуляцію насіння бульбочковими бактеріями, які у результаті симбіозу з культурою, забезпечують рослини фіксованим атмосферним азотом у формі органічних сполук і необмеженій кількості в найбільш необхідний період росту і розвитку рослин, що дає можливість формувати стабільні та екологічно безпечні врожаї.

Для кожного виду бобових створюють свій особливий штам бактерій, на який рослина реагує утворенням бульбочок. Так, соя реагує лише на

азотфіксуючі бактерії *Bradyrhizobium japonicum*. Активні ризобії за умови правильної інокуляції насіння та ефективного штаму бактерії здатні фіксувати до 250 кг/га доступного рослинам азоту за період вегетації сої, з яких 150 засвоюється самою рослиною сої, а до 100 кг залишається у пожнивних рештках для наступних культур у сівозміні.

На відміну від мінеральних добрив, симбіотична азотфіксація є процесом, який регулює сама культура. Азот потрапляє в рослину при необхідності, а в критичні фази розвитку культури у максимальній кількості. Також, завдяки фіксованому біологічному азоту в ґрунті підвищується його родючість та активізується ґрунтова мікрофлора. Якщо насіння сої оброблено якісним інокулянтом і висіяне у вологий ґрунт, то бульбочкові бактерії здатні фіксувати достатню для нормального розвитку рослин кількість атмосферного азоту.

В результаті поліпшення мінерального живлення більш інтенсивно відбувається фотосинтез у листках і створюються передумови біологічної фіксації азоту бульбочковими бактеріями, що, в свою чергу, є фундаментом для синтезу білка, жиру, ферментів, амінокислот, вітамінів, вуглеводів та інших сполук.

На мою думку, передпосівна інокуляція насіння сої повинна стати обов'язковим агротехнічним заходом технології вирощування цієї сільськогосподарської культури.

Мета і задачі досліджень. Мета досліджень полягала у виявленні особливостей росту, розвитку та формування продуктивності сортів сої різних груп дозрівання залежно від удобрення та інокуляції насіння в умовах північного Лісостепу.

Для досягнення цієї мети передбачалося вирішення наступних задач:

- обґрунтувати вплив сорту, рівня мінерального удобрення, передпосівного інокулювання насіння бактеріальним препаратом, ріст та розвиток рослин сої;

- провести оцінку показників індивідуальної продуктивності рослин, урожайності та якості насіння сортів сої різних груп дозрівання;
- визначити економічну і біоенергетичну ефективність моделей технології вирощування сортів сої.

Об'єкт досліджень – процеси росту й розвитку рослин і їх росту, формування і функціонування фотосинтетичного, симбіотичного апаратів, продуктивність та якість насіння сої залежно від впливу біотичних прийомів.

Предмет досліджень – сорти сої: скоростиглий Муза і скоростиглий Арніка, скоростиглий Голубка, удобрення, підживлення (іннокуляція).

Методи досліджень. Польовий в поєднанні із візуальним – для проведення фенологічних спостережень за фазами росту і розвитку рослин; вимірювально-ваговий – для визначення біометричних показників розвитку рослин, площі листової поверхні, маси сухої речовини, структури врожаю сої; дисперсійний, статистично-математичний – проведення дисперсійного аналізу та статистичної обробки даних для встановлення достовірності отриманих результатів досліджень; розрахунково-порівняльний – для встановлення економічної ефективності елементів технології вирощування сої.

РОЗДІЛ 1. ОГЛЯД ЛІТЕРАТУРИ

1.1 Світове та вітчизняне виробництво культури, стан та перспективи впровадження

Економічна сутність великого попиту на сою полягає в тому, що вона за один вегетаційний період синтезує два урожаї білка і жиру (з 1 т сої одержують 700 кг соєвого шроту, що містить 44 - 48% білка, і 190 кг соєвої олії). За рахунок реалізації соєвої олії практично окупаються прямі витрати на вирощування сої.

За даними ФАО ООН білок сої прийнято за стандарт рослинних білків в усьому світі. На сьогоднішній день селекціонери працюють над тим, щоб поліпшити його, зокрема до мінімуму знизити вміст інгібіторів протеолітичних ферментів трипсину і хемотрипсину, що дає можливість скоротити затрати при виробництві концентрованих кормів і харчових продуктів [18].

Соевий білок містить 10 замінних та 8 незамінних амінокислот і майже ідентичний за якістю тваринному білку, при цьому легко засвоюється. Він на 88 – 95 % представлений водорозчинною фракцією глобулінів (60 – 81 %), альбумінів (8 - 25 %), важкорозчинних глобулінів (3 – 27 %) [65].

Проблеми вирощування рослинного білка залишаються одними з основних у сільському господарстві. Вчені намагаються зменшити цей дефіцит шляхом селекції і вирощування високоінтенсивних сортів високобілкових культур, які для формування одиниці продукції вимагають додаткового внесення великої кількості мінеральних поживних речовин, особливо азоту [27].

Відомо про велике агротехнічне та екологічне значення соєвих агроценозів, оскільки ця культура спроможна в симбіозі з бульбочковими бактеріями засвоювати атмосферний азот. Загальна кількість фіксованого соєю азоту може досягти 150 - 180 кг/га, з яких від 30 до 90 кг/га залишається в ґрунті з поживними рештками. Крім того, посівами сої засвоюється 20 млн. т

біологічного азоту. За рахунок неї у світову економіку надійшло більше \$148 млрд. на рік [15, 59].

Продуктам переробки сої належить значна роль при годівлі сільськогосподарських тварин і птиці. Їх використовують у вигляді борошна, зеленої маси, сіна, сінажу, трав'яного борошна, шроту, білкових концентратів, соєвого молока тощо. Додаючи соєвий шрот до фуражного зерна, в кількості 10 - 20%, можна підвищити в 1,5 - 2 рази його кормову цінність [10, 18,].

Соя - це не тільки джерело білка. Вона багата й іншими поживними речовинами, такими, як кальцій, залізо, цинк і комплекс вітамінних груп [37]. Зокрема, в насінні сої міститься лецитин, вітаміни групи А, В, В1, В12, С, Е та інші, оптимальний набір амінокислот, особливо незамінних лізину - триптофану [28].

Соева олія містить 15% насичених жирних кислот. Біля 50% жирів у ній – це лінолева кислота, яка синтезується тільки рослинними організмами і вважається незамінною жирною кислотою для тварин і людей [31]. В соєвій олії міститься 8% лінолевої кислоти або жирної кислоти Омега – 3, яка має властивість знижувати ризики захворювання серцевими хворобами і навіть захворювання на рак, крім того, жирні кислоти необхідні для розвитку мозку в новонароджених [28,43].

Проте тільки нещодавно почали проводити медичні випробування, які підтверджують багатолітні уявлення жителів Азії про те, що боби сої і соєві продукти дивовижно ефективно покращують самопочуття, попереджають і лікують багато розповсюджених захворювань [51].

У структурі харчових продуктів у багатьох країнах світу, рослинні продукти рослинного походження мають перевагу над продуктами тваринного походження. Їх співвідношення в розвинутих країнах Європи становить 6 до 4 на користь рослинних, а в Азії - 9 до 1 [14].

Її посівами засвоюється 20 млн. т біологічного азоту. За рахунок неї у світову економіку надійшло більше \$148 млрд. на рік.

На європейському континенті найбільші площі посівів сої розміщені в Італії, Франції, Румунії, Угорщині, Болгарії, Сербії. Виробництво сої в ЄС характеризується конкуренцією з іншими зерновими культурами, в першу чергу з пшеницею та ріпаком. Наявні площі посівів не компенсують дефіциту рослинного білка, який в країнах Євросоюзу складає більш ніж 50%, потреби білка забезпечені лише на 70%. З 50-х років минулого століття Європейське співтовариство вважалось основним імпортером сої в світі. А серед європейських країн це Франція, Німеччина, Італія, Великобританія, Нідерланди. У світі площа під посівами сої за період 1981 - 2000 рр. зросла на 29%. [60].

Вивчаючи історію розповсюдження сої, як сільськогосподарської культури, можна стверджувати, що в Україні її було вперше висіяно в 1876 р. на Буковині економом Ніколаусом Дімітрієвічусом [29].

На сьогодні Україна посіла перше місце в Європі за виробництвом сої, має значні перспективи розширення її посівів. Сформовано соєвий пояс, де тепер розміщено основні посіви сої: в зоні Лісостепу – 64,2 %, найбільше – в Полтавській, Київській, Вінницькій, Черкаській, Харківській, Сумській, Хмельницькій, Чернівецькій та Тернопільській областях. У зоні Степу розміщено 24,2 % її посівів, а саме - в Кіровоградській, Дніпропетровській, Миколаївській, Одеській, Херсонській, Запорізькій областях та АР Крим. На Поліссі та в Західному регіоні розміщено 11,6 % посівів, зокрема в Житомирській, Чернігівській, Рівненській, Волинській, Львівській, Івано-Франківській областях [17].

За 2001 - 2012 рр. посіви сої стабільно зростали: з 73 тис. га до 1,4 млн. га, у тому числі на Поліссі – з 580 га до 163 тис. га, в Лісостепу – з 33,5 тис. га до 906 тис. га, Степу – з 39 тис. га до 342 тис. гектарів. У 2014 році Україна збільшила площі під соєю порівняно з 2013 роком на 32,9% - до 1,803млн. га. У 2015 році площі посіви сої збільшилися до 2,02 млн га.

Таким чином, раціональне поєднання агротехнічних, біологічних та хімічних прийомів вирощування сої із обов'язковим врахуванням специфіки

регіону соєсіяння, вимог культивованих сортів є основою для формування високопродуктивних її агрофітоценозів.

Ботанічна характеристика сої. Соя відноситься до родини бобових Leguminosae Juss, підрід Papilionaceae, рід *Glicine* L. Вона представлена 9 видами [56].

Культивуються лише соя культурна, або щетиниста - *G. hispida* Maxim. Соя дикоросла, або уссурійська - *G. assuriensis* Reg. et Maack, росте на берегах річок і озер, а також на горах Далекого Сходу [44].

Культурна соя - однорічна рослина, з коротким головним стрижневим коренем, від якого відходять бічні корені, що проникають в ґрунт на глибину до 2 м. Стебло висотою від 20 см до 2 м, товщиною від 4 до 22 мм, вкрите волосками, інколи витке, у нижній частині розгалужується, утворюючи кущ з 5 - 10 бічних гілок. Гілки відходять від головного стебла під різними кутами, внаслідок чого кущ може бути стиснутим, напіврозлогим або розлогим.

Листки трійчасті, різної величини. Листочки широко - яйцеподібні з тупими або загостреними верхівками, овально-загострені, клиноподібні, вкриті волосками.

Квітки дрібні, білі або фіолетові, розміщуються у пазухах листків на квітконіжках групами від 3-6 до 13-22 квіток. Утворюють суцвіття - китицю (гроно).

Боби сої за розмірами, формою і забарвленням різні. Вони бувають великі, середні і дрібні, найчастіше 3 – 5 см завдовжки, прямими, злегка зігнутими, шаблеподібними; світлого, коричневого або бурого кольору. Мають рудувате опушення і містять здебільшого по 2 - 3 насінини.

Насіння округлої або овальної форми, жовте, зелене, коричневе, чорне або з пігментацією - коричневими плямами на жовтому фоні, за величиною - крупне, середнє і дрібне. Маса 1000 зерен коливається від 50 до 400 г. [5].

В.Б. Енкен виділяє чотири географічних підвиди сої: маньчжурський, японський, індійський, китайський [44].

З відомих шести підвидів сої - напівкультурної (*ssp. gracilis* Enk.), індійської (*indica* Enk.), китайської (*ssp. chinensis* Enk.), корейської (*ssp. korajensis* Enk.), маньчжурської (*ssp. manshurika* Enk.) і слов'янської (*ssp. slavonika* Kov.) - у нас поширені два останні [56].

Отже, зростаюча зацікавленість до вирощування сої останніми роками, потребує вирішення проблеми розробки та впровадження сучасних сортових технологій її вирощування, особливо у зв'язку з появою у виробництві сортів інтенсивного типу з потенціалом урожайності 3,5 – 4,0 т/га і більше.

Біологічні особливості сої. У процесі росту, розвитку та формування урожаю рослини сої, як і інші культури, потребують певної кількості тепла, світла, води, поживних речовин, які визначають напрямок та інтенсивність всіх процесів життєдіяльності. Вони не взаємозамінні, але взаємозалежні. Зміна одного з них викликає зміну величини впливу інших [9, 42, 48].

Добові та сезонні коливання інтенсивності сонячного світла, температури, запасів вологи в ґрунті та інших факторів зовнішнього впливу є першопричиною у зміні внутрішнього стану рослинного організму та інтенсивності процесів, які проходять у ньому [34].

1.2 Еколого-біологічні основи вирощування культури

Вирощування сої є особливо вимогливим до природних умов, оскільки ця культура має чітко визначені еколого-біологічні потреби, які впливають на її продуктивність. Соя, як одна з найбільш розширених сільськогосподарських культур, потребує певних кліматичних, обґрунтованих та агротехнічних умов для оптимального росту й розвитку. Вивчення екологічних і біологічних основ вирощування своєї є не лише з огляду на підвищення врожайності, але й для забезпечення екологічної стійкості агросистем.

Вимоги сої до клімату

Кліматичні умови є одним із останніх факторів, які впливають на рис та розвиток її. Оптимальна температура для проростання процесу сої становить +10-12°C, тоді як для активного росту і розвитку залишаються середньодобові

температури на рівні +20-25°C. Соя є досить чутливою до низьких температур, особливо на ранніх етапах розвитку, що є числом при виборі регіонів для її вирощування. Згідно з дослідженнями Василенка (2020), температура нижче +10°C пригнічує ріст культури та може призвести до загибелі рослин на стадії проростання, що зумовлює необхідність висівати з нею лише для стабільного потепління навесні. Критично зростає період цвітіння, під час якого соя потребує більш теплого та сухого клімату, після чого вологість у цей час може негативно вплинути на запилення та знизити врожайність.

Соя є вологолюбною культурою, і вологість обґрунтовано має велике значення у всьому її життєвому циклі. Для формування високого врожаю необхідно забезпечити рослину достатньою кількістю вологи, особливо в періоди бутонізації та цвітіння. За словами Олійника (2019), нестача вологи під час цвітіння може призвести до зниження врожаю до 40-50%. Ідеальними умовами для вирощування її є регіони з рівномірним розподілом опадів протягом вегетаційного періоду або можливість мати зрошення.

Ґрунтові умови для вирощування сої

Ґрунти є ще одним фактором, що впливає на продуктивність своєї діяльності. Соя найкраще росте на родючих підставах з нейтральною або слабнокислою реакцією (рН 6,0-6,8). За словами Жуковського (2022), найбільш придатними для вирощування сої є чорноземи та суглинкові підстави, які забезпечують оптимальні умови для збереження вологи та мінерального живлення. Натомість обґрунтовано з високою кислотністю потребують додаткового вапнування, після чого соя негативно реагує на кисле середовище. Вапнування закінчується врожайністю, сприяючи кращому засвоєнню рослиною елементів живлення, таких як фосфор, калій та кальцій.

Коренева система своєї є досить глибокою і досягає значної глибини, що дозволяє рослинам поглинати вологу і поживні речовини навіть у несприятливих умовах. Проте, для ефективного живлення коренів необхідна аерація ґрунту та регулярне розпушування, оскільки ущільнення ґрунту може

значно обмежити доступ до кисню, що впливає на розвиток бульбочкових бактерій і процес фіксації азоту.

Фіксація азоту та значення бульбочкових бактерій

Одна з унікальних азотних особливостей сої є її здатність фіксувати азот за допомогою бульбочкових бактерій (*Rhizobium japonicum*). Ці бактерії посідаються на коренях рослин та формують бульбочки, де відбувається фіксація атмосферного азоту, що є джерелом живлення для рослин і значно знижує потребу в азотних добривах. Цей симбіоз також сприяє покращенню родючості обґрунтування, що робить свою корисну культуру для сівозміни. За словами Хомутенка (2020), тому часто вимагається використання з іншими культурами для збагачення обґрунтованого азоту, що сприяє підвищенню врожайності наступних культур без додаткового внесення добрив. Однак ефективність цього процесу залежить від наявності специфічних штамів бактерій у підставі, що вимагає додаткових заходів щодо інокуляції з використанням перед посівом, особливо на полях, де вона вирощується вперше.

Вплив агротехнічних заходів на врожайність сої

Застосування сучасних агротехнічних заходів є компонентом у забезпеченні високої врожайності соєї. До них відносяться оптимальний вибір сівозміни, правильна підготовка обґрунтованості, ефективне використання добрив та засобів захисту рослин. Соя краще зростає після культури, яка збагачує ґрунтовними органічними речовинами, наприклад, після зернових чи багаторічних трав, що знижує ризик уражень хворобами та шкідниками.

Одна з ключових технологій у вирощуванні соєї є мінімальним обґрунтуванням заробітку, що дозволяє зберегти вологу та втратити ерозію обґрунтування. За словами Кравченка (2020), мінімальний заробіток є ефективним підходом в умовах посушливих регіонів, де збереження вологи є особливим. Важливим елементом також є вибір добрив, оскільки соя, як

бобова культура, має специфічні потреби в мінеральному живленні, особливо у фосфорі та калію, які є критичними для формування високого врожаю.

Екологічні аспекти вирощування сої

Вирощування своєї має свої екологічні аспекти, які необхідно виконати для збереження екологічної стійкості. Одним із таких аспектів є контроль використання пестицидів і гербіцидів, які можуть забруднювати обґрунтовані та водні ресурси. У багатьох країнах активно досліджуються екологічно безпечні методи боротьби зі шкідниками, включаючи біологічний захист та органічні засоби захисту рослин. Біологічний захист дозволяє знизити негативний вплив хімічних засобів на довкілля, зберігаючи при цьому високий рівень врожайності.

Також випадковим екологічним аспектом є сівозміна, яка готова уникати накопичення патогенів в обґрунтованості та зберегти родючість. Чергування сої з іншими культурами дозволяє зберегти обґрунтовану структуру та знижує ризик виснаження ґрунту. Крім того, використання її в сівозміні зменшує потребу в азотних добривах для інших культур, що знижує ризик накопичення нітратів.

РОЗДІЛ 2. МІСЦЕ, УМОВИ ТА МЕТОДИКА ДОСЛІДЖЕНЬ

2.1. Характеристика ґрунтово-кліматичні умови місця проведення досліджень

Дослідження з вивчення ефективності раціональної системи вирощування проводилися впродовж 2024 року на дослідних полях відділу адаптивних інтенсивних технологій зернобобових, круп'яних і олійних культур ННЦ "Із НААН", Фастівського району, Київської області яке розташоване в зоні північного Лісостепу України з помірно вологим та теплим кліматом. Середньобагаторічний показник гідротермічного коефіцієнту території (ГТК) становить 1,2, характеризується теплим, помірно-вологим кліматом, але в окремі роки бувають посухи, рідше суховії. Середня річна температура становить 7,2 °С, сума активних температур коливається в межах 2600 - 2660 °С, тривалість періоду з середньою добовою температурою більше 10°С складає 160 - 165 днів. Абсолютний мінімум досягає мінус 39° - 41°С.

Річна сума опадів у середньому складає 560 мм, але іноді коливається по роках від 300 до 750 мм. За теплий період (квітень-жовтень) випадає 370 мм опадів або 66 % річної норми. Найбільші місячні суми опадів припадають на літні місяці - червень і липень (66 - 68 мм), що є позитивним для розвитку рослин. Найменші показники відносної вологості повітря спостерігаються у травні і складають 45 %.

Середня добова температура найтеплішого місяця (липня) складає 19,2 °С, а найхолоднішого (січня) - 6,3 °С морозу. Перехідні періоди (весна, осінь) мають в основному затяжний нестійкий характер, але в середньому переважають теплі весни з достатніми (160-180 мм) запасами продуктивної вологи в метровому шарі ґрунту і теплі але сухі перші половини осінніх періодів.

Середня тривалість безморозного періоду складає 165 днів. Сніг починає випадати в листопаді, а стійкий сніговий покрив утворюється у третій декаді грудня. Середня глибина промерзання ґрунту складає 40 - 50 см. Тривалість

теплого періоду року з позитивною добовою температурою повітря ($t > 0$ °C), складає 245 днів, у тому числі тривалості вегетаційного періоду більшості сільськогосподарських культур ($t + 5$ °C) - 201 день, періоду активної вегетації сільськогосподарських культур; ($t + 10$ °C) - 159 днів і найбільш забезпеченого теплого періоду ($t + 15$ °C) - 109 днів.

Відносна вологість повітря висока, у середньому становить 84 %, знижуючись улітку до 73 - 63 % і підвищуючись взимку до 91 %. Це зумовлює випаровування порівняно невеликої кількості вологи з поверхні ґрунту, що при значній кількості опадів створює позитивний баланс вологи в ґрунті. Проте, у зв'язку з високою водопроникністю легких за гранулометричним складом ґрунтів, та недостатньою кількістю опадів в окремі роки відмічаються ґрунтові посухи, які негативно впливають на розвиток сільськогосподарських культур.

У рік проведення досліджень (2024р.) метеорологічні умови відрізнялися від середніх багаторічних показників.

Погодні умови у 2024 році впродовж вегетації рослин були в цілому сприятливими для сої, але через коливання температури і нерівномірність випадання опадів в часі, в окремі періоди вегетації вони були несприятливі.

Середня температура повітря у першій та другій декадах квітня була близькою до норми з достатньою кількістю опадів, що сприяло накопиченню вологи і проведенню польових робіт.

У травні переважала відносно прохолодна погода, температура повітря була на 0,5 - 1,2 °C нижче за норму. За третю декаду травня випало 370% опадів від норми, а середня температура повітря становила 15,3 °C, що нижче норми на 0,6 °C. Такі інтенсивні опади третьої декади травня в окремі періоди перешкоджали проведенню польових робіт та сприяли інтенсивному проростанню насіння бур'янів і розвитку вторинного забур'янення, хоча така кількість вологи сприяла також росту й розвитку сої.

На початку червня переважала прохолодна, з інтенсивними дощами, погода. Дощовою була і друга декада червня, коли випало 95 мм опадів, що становило майже 396 % декадної норми опадів, а температура повітря на 1,1

°C нижче норми. І тільки у третій декаді червня встановилася по літньому тепла погода без значних опадів.

Як для теплолюбної культури, для росту і розвитку сої, сприятливими були погодні умови липня як відносно, оскільки температура повітря була на 1,6 °C вище норми, хоча й відмічався деякий недобір ефективних опадів, але їх значна кількість у попередні періоди вегетації була достатня для росту і розвитку рослин сої. Сприятливі умови за температурою і зволоженням склали у серпні та вересні, хоч інтенсивні опади у кінці серпня і першій декаді вересня дещо уповільнювало дозрівання насіння сої, але у подальшому встановилася суха і тепла погода.

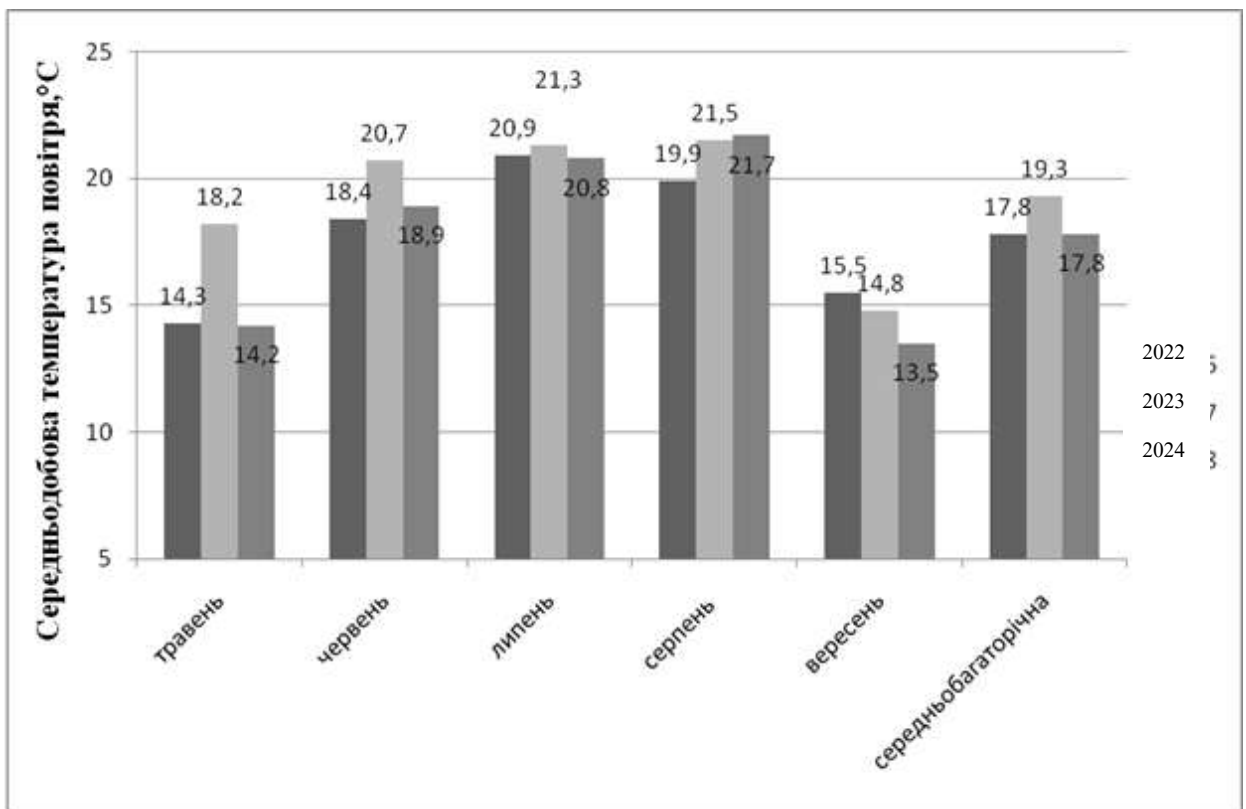

Рис. 2.1. Температура повітря протягом вегетаційного періоду сої в роки проведення досліджень, °C

В цілому погодні умови та рік досліджень були сприятливі для вирощування сої, а певна нестабільність як за кількістю опадів, так і температурним режимом не мали значного впливу на формування високого врожаю та якості зерна.

2.2. Агрофізична, фізико-хімічна та агрохімічна характеристика ґрунту

Ґрунтовий профіль дослідної ділянки представлений сірим лісовим легкосуглинковим ґрунтом сформованим на лесі.

Будова і агрофізичні властивості орного шару ґрунту дослідної ділянки в цілому відповідають біологічним вимогам сої, проте мають свої особливості щодо накопичення та засвоєння рослинами елементів живлення та вологи.

Фізико-хімічна характеристика 0 - 30 см шару ґрунту на період сівби сої наводиться в таблиці 2.1. 0 - 30 см шар ґрунту за його фізико-хімічними показниками має гомогенний склад, що в значній мірі пояснюється проведенням полицевих обробітків, як під попередник, так і під дослідну культуру. Важливим показником родючості, що характеризує поживний режим ґрунту є гумус. Щорічне внесення мінеральних добрив під попередні культури впливало на запаси гумусу. Значним джерелом органічної речовини в ґрунті були поживні рештки попередника (гречки).

Таблиця 2.1

Фізико-хімічна характеристика 0 - 30 см шару ґрунту дослідної ділянки

Ґрунт, см	рН _{сол.}	Гідролітична кислотність	Сума поглинутих основ	Ступінь насичення основами, %
		мг. екв. на 100г ґрунту		
0 - 10	5,28	2,63	6,8	70,9
10 - 20	5,30	2,80	6,9	70,6
20 - 30	5,20	2,83	7,0	72,9
0 - 30	5,26	2,75	6,9	71,9

Проте, за три останні роки кількість гумусу у шарі 0-30 см істотно не змінилася і становила 1,1%. У якісному відношенні, співвідношення гумінових і фульвокислот складає 1:1 з незначною перевагою останніх, рН сол. – 5,26.

Загальний вміст азоту в 0-30 см шарі ґрунту становили 0,05%, або 2,3 т/га, рухомого фосфору – 10,9 мг/100 г (489 кг/га), обмінного калію - 8,9 мг/100 г ґрунту (399 кг/га).

Таблиця 2.2

Агрохімічна характеристика 0 – 30 см шару ґрунту дослідної ділянки

Глибина відбору зразків, см	Гумус		Загальний азот		Загальний фосфор, %	Рухомий фосфор		Обмінний калій	
	%	т/га	%	кг/га		мг/100г ґрунту	кг/га	мг/100г ґрунту	кг/га
0-15	1,1	29,2	0,05	1350	0,07	11,8	265	9,8	221
15-30	1,0	22,5	0,04	900	0,06	10,0	224	7,9	178
0-30	1,1	51,7	0,05	2250	0,06	10,9	489	8,9	399

Таким чином, аналіз агрофізичних, фізико-хімічних і хімічних властивостей сірого лісового легкосуглинкового ґрунту засвідчує, що вони істотно впливають на доступність елементів живлення для рослин сої. Тому врахування властивостей ґрунту є важливими чинником при розробці системи удобрення сої.

2.3. Методика проведення досліджень

Особливості формування продуктивності та якості різностиглих сортів сої залежно від мінерального удобрення та підживленням вивчали в польовому стаціонарному досліді впродовж 2024 р.

У досліді вивчають дію двох факторів: удобрення з підживленням і сорти.

Таблиця 2.3

Схема досліді

Фактор А удобрення	Фактор В сорт
1. Без добрив (контроль) 2. N ₃₀ P ₆₀ K ₆₀ 3. N ₃₀ P ₆₀ K ₆₀ + «Граундфікс»	1. Муза (скоростиглий); 2. Арніка (скоростиглий) 3. Голубка (скоростиглий)

Мінеральні добрива вносили у вигляді аміачної селітрим, суперфосфату і калію хлористого. Позакореневе підживлення препаратом «Граундфікс» проводилось відразу по посіву.

Обрані сорти створені «Інститутом Землеробства НААН». На минулих дослідженнях, вони показали високу схожість (96%) та середню врожайність 30-35 ц/га. Висота рослин 95 - 100 см. Облиствленість добра. Суцвіття – багатоквіткова китиця 9-14 фіолетових квіток. Боби грубоволокнисті, опушені, з 2 насінинами. Висота прикріплення нижніх бобів 10 - 14 см.

Стебло з прямим закінченням, темно-коричневе, з рудим опушенням. Листки трійчасті, широко яйцевидні, цільнокраї, із загостреним кінчиком. Насіння овальне, жовте, рубчик коричневий, середній, овальної форми. Маса 1000 насінин 150 - 160 г.

Скоростиглість, в умовах Київської області досягає за 108 - 110 днів. У насінні міститься 40 - 41% протеїну, 21 - 23% олії. Стійкий проти ураження найпоширенішими хворобами, а також проти понижених температур у період цвітіння та плодоутворення.

Рекомендується для вирощування в основних посівах лісостепових районів України, на півдні Лісостепу, може висіватися у післяукісних і післяжнивних посівах та використовуватися як попередник для озимих культур.

Протягом вегетаційного періоду сої проводили наступні дослідження:

- фенологічні спостереження за ростом і розвитком рослин проводили за методикою державного сортовипробування сільськогосподарських культур (2001 р). відмічали основні фази росту і розвитку рослин: за початок фази приймали наявність її не менше як у 10 % рослин, а за повну – у 75 % рослин;
- підрахунки густоти рослин й за рослинами проводили у фазі повних сходів і перед збиранням урожаю на постійно закріплених площадках, у 1м², у трьохразовій повторності на двох несуміжних повтореннях;
- висоту рослин визначали шляхом заміру на 25 рослинах у трьохразовій повторності на двох несуміжних повтореннях;
- оцінку фотосинтетичної діяльності фотосинтетичної діяльності проводили за наступними показниками: площу листкової поверхні визначали методом «висічок»;
- динаміку накопичення вегетативної і сухої маси визначали за основними фазами вегетації шляхом відбору зразків із двох несуміжних повторень і їх зважування [11];
- визначення кількості і маси бульбочок та питомої активності симбіозу проводили за методикою Посипанова Г. С. [53];
- структуру врожаю, визначали у фазі дозрівання, шляхом відбору снопів з двох несуміжних повторень з ділянок розміром 1 м² за методикою Державного сортовипробування сільськогосподарських культур [10];
- економічну оцінку вирощування сої проводили розрахунковим методом з використанням технологічної карти за цінами 2024 р.

РОЗДІЛ 3

РІСТ, РОЗВИТОК ТА ФОРМУВАННЯ ПОКАЗНИКІВ ПРОДУКТИВНОСТІ РОСЛИН СОЇ

Морфологічні та функціональні властивості живих організмів визначаються перш за все генетичними особливостями, а також рядом екологічних чинників, що діють комплексно, в складній взаємодії. Проте, застосовуючи ті чи інші агрозаходи у технології вирощування, ми можемо змінювати умови життя рослин, процеси росту і розвитку рослин в посіві, формування урожаю тощо. Таким чином, досліджуючи органогенез рослинного організму, можна розкрити суть процесів росту і розвитку, що дасть можливість розробляти такі технологічні прийоми вирощування, які б відповідали біологічним вимогам рослин цієї культури [11].

3.1. Особливості проходження фенологічних фаз росту і розвитку рослин сої

Тривалість вегетаційного періоду сої залежить від багатьох чинників: біологічна особливість сорту, погодні умови і географічна широта місцевості над рівнем моря і інше. Чим вища середньодобова температура в зоні вирощування, тим коротший період її вегетації [37].

Під час онтогенезу сої послідовно відбуваються процеси росту і розвитку рослин, які проходять за настання основних фаз: фаза третього листка, бутонізації, цвітіння, наливу бобів, досягання. Всі вони пов'язані з наступним формуванням нових органів. Проходження фаз розвитку, інтенсивність росту та продуктивність рослин перебуває в повній залежності від перебігу умов вирощування рослин на кожному етапі органогенезу. Тривалість вегетаційного періоду та окремих етапів органогенезу сільськогосподарських культур – важливі фактори, які обумовлюють повноту реалізації потенціалу продуктивності сорту [59].

Період сівби (10.05) – сходи у сої обраних сортів в роки з достатньою кількістю опадів і середньодобовою температурою повітря близькою до

середньорічних показників тривав 18 - 19 днів. Період від появи сходів до повної стиглості зерна залежно від попередника у сорту Муза відповідно коливався від 108 до 117 днів, у сорту Арніка - від 95 до 106 днів, а у сорту Голубка коливався від 112 до 120 днів.

Спостереження показують, що фази цвітіння і утворення бобів проходять практично одночасно - до кінця цвітіння в нижній частині рослин знаходяться добре розвинуті боби з сформованим в них насінням. Період цвітіння в сої розтягнутий, тому формування, налив і дозрівання насіння на рослинах відбувається нерівномірно. У сортів період повні сходи – перший трійчастий листок після попередника гречка тривав 15 -17 днів. На контролі (без добрив) цей період був найкоротший - 15 діб.

Період від цвітіння до наливу бобів тривав 31 -33 доби, від наливу бобів до досягання 38 - 39 діб.

Таким чином соя під час росту і розвитку проходить неоднакові за тривалістю міжфазні періоди. Так, найдовші міжфазні періоди за рік досліджень, по варіантах були: цвітіння – наливання бобів (31 – 34 доби) і налив бобів – досягання (38 – 39 діб), дещо коротшим були: сходи – фаза першого трійчастого листка (15 – 16 доби), і найкоротшим: бутонізація – цвітіння (7 – 8 діб).

Таблиця 3.1

Тривалість міжфазних періодів розвитку рослин сортів сої залежно від внесення добрив та підживлення, 2024р.

Варіант удобрення	Повні сходи – перший трійчастий листок	Перший трійчастий листок - бутонізація	Бутонізація - цвітіння	Цвітіння – налив бобів	Налив бобів – досягання
Без добрив (контроль)	15	16	7	31	38
	15	16	7	31	38
N₃₀P₆₀K₆₀	16	16	8	32	38
	15	16	9	32	38
N₃₀P₆₀K₆₀ + «Граундфікс»	15	16	7	31	39
	15	16	7	31	39

Одним з головних чинників формування врожаю є густина рослин. Вона виражає польову схожість і виживаність рослин. За даними наших досліджень густина стояння рослин залежить від багатьох факторів, в тому числі від інокулювання насіння штамами бульбочкових бактерій та оброблення мікроелементами.

Густина рослин сортів сої залежно від підживлення була неоднаковою. Найнижча густина сходів була без підживлення - 63,8 шт./м², з внесенням добрив - 65,1 шт./м², з внесенням добрив та підживленням - 65,6 шт./м²

Вивчення динаміки висоти стебла рослин сої залежно від підживлення, а також її середньодобовий лінійний приріст показали, що лінійний ріст рослин сої залежав, як від гідротермічних умов, що мали місце упродовж вегетаційного періоду, так і від чинників, що були поставлені на вивчення.

Таблиця 3.2

**Динаміка висоти рослин сої залежно від варіантів підживлення
2024р.**

Варіант удобрення	Муза				Арніка				Голубка			
	1	2	3	4	1	2	3	4	1	2	3	4
Без добрив (контроль)	24,7	59,0	73,3	99,0	23,3	56,7	76,3	89,0	25,1	56,2	77,3	103,1
N ₃₀ P ₆₀ K ₆₀	24,3	65,7	82,7	107,3	26,0	61,3	82,3	96,3	25,3	63,7	85,7	111,3
N ₃₀ P ₆₀ K ₆₀ + підживлення «Граундфікс»	27,7	57,7	76,3	101,3	27,7	55,3	81,3	97,0	26,4	59,1	86,9	113,3
НІР ₀₅ =	0,6	1,05	1,45	1,85	0,65	1,1	1,2	1,9	1,2	1,6	1,4	1,8

Примітка: 1 – фаза першого трійчастого листка; 2* – фаза бутонізації; 3* – фаза цвітіння; 4* – фаза наливу бобів*

Найбільша висота рослин всіх сортів сої на контролі (без добрив) спостерігалася у фазу вегетації наливу бобів. Вона становила 102-113 см.

Найменшою висота рослин була у фазу першого трійчастого листка і варіювала від 23,3 до 25,1 см. На варіантах удобрення N₃₀P₆₀K₆₀, без підживлення, вона

становила – 24,3-26,0 см. Підживлення посіву сприяло збільшенню цих показників. У фазу наливу бобів рослини мали найбільшу висоту до 113,3 см.

3.2. Динаміка нагромадження сирі маси рослин

У формуванні врожаю важливого значення набуває нагромадження рослинами надземної біомаси. За темпами проходження цього процесу можна встановити вплив того чи іншого чинника на рослину. Проведені дослідження щодо впливу системи удобрення та підживленням показали, що маса рослин є важливою сортовою ознакою і може змінюватися під впливом вмісту в ґрунті NPK та мобілізуючих бактерій.

У середньому маса рослин характеризувалася певними змінами протягом вегетації залежно від дії кожного із чинників. Максимальне її нагромадження відбувалося у період бутонізація – цвітіння. У середньому в цей час приріст маси рослин становив 50 – 60 %, в період цвітіння – наливу бобів 35 - 45 %. Найбільші показники були одержані у фазу наливу бобів. Це пояснюється тим, що період від сходів до досягання характеризується у рослин інтенсивним перебігом процесів органогенезу.

Таблиця 3.3

Динаміка наростання вегетативної маси рослин сої залежно від внесення добрив та підживлення 2024р.

Варіант	Муза				Арніка				Голубка			
	1*	2*	3*	4*	1	2	3	4	1	2	3	4
Без добрив (контроль)	8,5	24,3	38,9	76,6	7,1	22,5	49,1	77,4	8,0	26,1	50,1	76,5
N ₃₀ P ₆₀ K ₆₀	9,5	23,9	37,0	77,1	9,0	28,3	56,4	71,4	9,1	30,2	62,3	72,8
N ₃₀ P ₆₀ K ₆₀ + підживлення «Граундфікс»	8,5	26,5	54,5	72,1	7,8	27,3	60,7	98,7	8,3	28,0	68,9	103,2
НР ₀₅ =	0,6	1,0	1,4	1,8	0,6	1,1	1,2	1,9	1,2	1,6	1,4	1,8

Примітка: - 1* – фаза першого трійчастого листка; 2* – фаза бутонізації; 3* – фаза цвітіння; 4* – фаза наливу бобів.

Таблиця 3.4

Динаміка наростання сирі маси органів рослин сої сорту Муза, залежно від внесення добрив та підживлення за 2024р., %

Варіант удобрення	Фаза третього листка			Фаза бутонізації			Фаза цвітіння			Фаза наливу бобів			
	листя	стебло	коріння	листя	стебло	коріння	листя	стебло	коріння	листя	стебло	коріння	боби
Без добрив (контроль)	42,23	39,40	18,37	37,16	53,24	9,60	31,90	58,44	9,66	20,94	27,89	9,74	41,43
N ₃₀ P ₆₀ K ₆₀	41,21	46,24	12,55	35,10	55,36	9,54	33,10	57,85	9,05	23,52	38,14	10,07	28,27
N ₃₀ P ₆₀ K ₆₀ + підживлення «Граундфікс»	42,06	42,19	15,75	36,94	54,85	8,21	29,13	62,21	8,66	22,91	34,71	10,68	31,70

Таблиця 3.4

Динаміка наростання сирі маси органів рослин сої сорту Арніка, залежно від внесення добрив та підживлення за 2024 р., %

Варіант удобрення	Фаза третього листка			Фаза бутонізації			Фаза цвітіння			Фаза наливу бобів			
	листя	стебло	коріння	листя	стебло	коріння	листя	стебло	коріння	листя	стебло	Коріння	боби
Без добрив (контроль)	43,79	38,65	17,57	30,27	59,36	10,37	33,48	57,02	9,49	19,94	27,64	8,71	43,71
N ₃₀ P ₆₀ K ₆₀	40,79	43,55	15,67	36,18	53,17	10,66	35,31	55,72	8,98	25,37	29,71	8,80	36,13
N ₃₀ P ₆₀ K ₆₀ + підживлення «Граундфікс».	44,38	37,90	17,72	34,67	56,13	9,19	30,05	62,86	7,09	22,01	25,23	11,28	41,48

Таблиця 3.5

Динаміка наростання сирі маси органів рослин сої сорту Голубка залежно від внесення добрив та підживлення за 2024р., %

Варіант удобрення	Фаза третього листка			Фаза бутонізації			Фаза цвітіння			Фаза наливу бобів			
	листя	стебло	коріння	листя	стебло	коріння	листя	стебло	коріння	листя	стебло	коріння	боби
Без добрив (контроль)	46,74	35,28	17,98	42,88	44,16	12,95	37,95	53,02	9,03	25,14	26,33	8,29	40,24
N ₃₀ P ₆₀ K ₆₀	43,12	41,41	15,46	35,44	55,94	8,62	37,91	54,47	7,62	22,82	28,55	9,28	39,34
N ₃₀ P ₆₀ K ₆₀ + підживленн я «Граундфікс»	53,32	31,60	15,08	34,13	57,87	8,00	35,07	57,15	7,78	24,65	31,66	8,88	34,81

Так, у сорту Голубка вегетативна маса рослин впродовж вегетації зросла від 8,0 до 76,5 г/1рослину на контролі і від 8,3 до 103,2 г/1рослину з внесенням добрив та підживленням. У сорту Муза відповідно від 8,5 до 76,6 та від 8,5 до 72,1 г/рослину.

Порівняно з контролем (без добрив) вегетативна маса зростала відповідно на 68,1 – 69,5г , за внесенням добрив на 62,4 -67,6 г/рослину. На варіанті удобрення $N_{30}P_{60}K_{60}$ з підживленням на 63,6 – 94,9 г/рослину.

У відсотковому значенні, наростання вегетативної маси листя, стебла, коріння та бобів для сортів Муза, Арнік та Голубка залежно від підживлення і мінерального удобрення представлена в таблицях вище.

Так, у фазу першого трійчастого листка маса стебла характеризувалася найбільшим відсотком наростання до 46,74 %. Максимальне ж її наростання забезпечувало внесення $N_{30}P_{60}K_{60}$ + підживлення.

Особливості формування листкової поверхні характеризуються збільшенням показників у фазах бутонізації і цвітіння. В ці періоди формується основна надземна маса рослин.

У фазу бутонізації відмічено наростання сирової маси стебла, а маса листя і коріння навпаки була меншою за попередні їх значення. Поступове наростання сирової маси рослин спостерігалось і в фазу цвітіння. Слід зазначити, що найвищий відсоток маси листя, стебла і коріння припадав на рослини, які вирощували на фоні удобрення $N_{30}P_{60}K_{60}$ + підживлення. У фазу наливу бобів сира маса бобів переважала масу листя, стебла і коріння.

3.3. Особливості формування сухої маси рослин

За даними А.А. Ничипоровича [25], М.В. Медянникова [9], М. Kokubun, S. Shimada [8], майже 95 % сухої речовини рослини формують за рахунок фотосинтезу. Для умов України добрими показниками продуктивності польових культур є 7,0 – 8,0 т/га, високими – 14,0 – 16,0 т/га сухої маси [1].

Між урожаєм та нагромадженням сухих речовин існує тісна залежність, яка значною мірою визначається кількістю внесених мінеральних добрив,

особливо азотних [12, 1].

Аналіз накопичення сухої речовини показав, що синтез органічної речовини в молодих рослинах (до початку фази цвітіння) проходив повільно, а в міру росту й розвитку підвищувався. Максимальне ж наростання сухої маси спостерігалось у період повного наливання насіння – фізіологічної стиглості. В процесі дозрівання, внаслідок обпадання листків збір сухої речовини зменшувався.

Таблиця 3.6

Динаміка формування сухої речовини у сорту Муза залежно від внесення добрив та підживлення за 2024р., г/рослину

Варіант удобрення	Фаза			
	першого трійчастого	бутонізації	цвітіння	наливу бобів
Без добрив (контроль)	1,0	3,3	5,8	16,9
N ₃₀ P ₆₀ K ₆₀	1,3	3,6	6,5	17,4
N ₃₀ P ₆₀ K ₆₀ + підживлення	1,2	4,1	11,2	19,8
НІР _{0,5}	0,2	0,7	1,3	1,8

Таблиця 3.7

Динаміка формування сухої речовини у сорту Арніка залежно від внесення добрив та підживлення за 2024р., г/рослину

Варіант удобрення	Фаза			
	першого трійчастого листка	бутонізації	цвітіння	наливу бобів
Без добрив (контроль)	1,2	4,0	8,2	20,5
N ₃₀ P ₆₀ K ₆₀	1,4	4,1	10,2	22,8

N ₃₀ P ₆₀ K ₆₀ + підживлення «Граундфікс».	1,4	6,3	13,5	25,0
Нір 0,5	0,2	0,6	1,3	2,4

Таблиця 3.8

Динаміка формування сухої речовини у сорту Голубка залежно від внесення добрив та підживлення за 2024р., г/рослину

Варіант удобрення	Фаза			
	першого трійчастого листка	бутонізації	цвітіння	наливу бобів
Без добрив (контроль)	1,3	3,9	8,9	23,9
N ₃₀ P ₆₀ K ₆₀	1,4	4,4	10,9	25,4
N ₃₀ P ₆₀ K ₆₀ + підживлення «Граундфікс».	1,7	6,1	14,7	30,7
Нір 0,5	0,3	0,5	1,5	2,2

Таким чином отримані в нашому досліді дані вказують на позитивний вплив мінеральних добрив та підживлення не тільки на нагромадження рослинами надземної біомаси, а й на формування сухої речовини. Темпи її накопичення протягом вегетації змінюються в процесі росту та розвитку рослин, забезпечуючи максимальні показники її маси в період повного наливання насіння.

РОЗДІЛ 4

ФОТОСИНТЕТИЧНА ПРОДУКТИВНІСТЬ СОЇ

Фотосинтез - основне джерело формування біомаси рослин. Урожай біомаси формується за наявності певних умов у результаті фотосинтетичної діяльності рослин і активності їх кореневої системи. Одним із найбільш динамічних показників фотосинтетичної діяльності посівів є площа листової поверхні.

4.1. Динаміка формування площі листової поверхні

Для оптимального проходження фотосинтезу посів повинен мати відповідну площу листової поверхні. Чим вона більша тим повніше рослинами фіксується сонячна радіація і тим інтенсивніше йде накопичення органічної речовини, що, в результаті, обумовлює збільшення продуктивності агроценозу.

Проте, слід розрізняти листову поверхню, як засіб нагромадження пластичних речовин для формування врожаю зерна, коренів, бульб, різних плодів, і листову масу культур, які вирощують для одержання кормів (зелених, сіна, сінажу та ін.). У першому випадку надлишкова листову поверхню не сприятиме високій врожайності культури, оскільки частина листків буде затінена її верхніми ярусами. Крім того затінена частина листків не лише не дає продуктивної віддачі, а й по суті є зайвою, оскільки для її формування використовується багато поживних речовин.

Оптимальна площа листової поверхні має припадати на період активної вегетації рослин (початок генеративного періоду до утворення плодів, наливу зерна, молочної стиглості, залежно від виду культури) [59].

Починаючи від сходів і до фази цвітіння площа листя поступово наростала, а у фазі фізіологічної стиглості знову зменшувалася у 2,5 - 4,0 рази. Це пов'язано із підсиханням та опаданням листків внаслідок процесу реутилізації поживних речовин у процесі формування і наливання насіння в бобах.

Таблиця 4.1

Динаміка формування площі листової поверхні у сорту Муза залежно від внесення добрив та підживлення за 2024р., тис.м²/га

Варіант удобрення	Фаза				
	Першого трійчастого листка	Бутонізації	Цвітіння	Наливу-бобів	Достигання
Без добрив (контроль)	8,1	38,1	65,1	43,6	39,7
N ₃₀ P ₆₀ K ₆₀	13,7	38,3	61,7	47,5	43,6
N ₃₀ P ₆₀ K ₆₀ + підживлення «Граундфікс».	11,6	38,5	76,6	70,1	65,1

Таблиця 4.2

Динаміка формування площі листової поверхні у сорту Арніка залежно від внесення добрив та підживлення за 2024р., тис.м²/га

Варіант удобрення	Фаза				
	Першого трійчастого листка	Бутонізації	Цвітіння	Наливу-бобів	Достигання
Без добрив (контроль)	11,7	17,9	63,9	40,4	34,8
N ₃₀ P ₆₀ K ₆₀	15,4	30,1	62,7	47,9	42,1
N ₃₀ P ₆₀ K ₆₀ + підживлення «Граундфікс».	13,0	40,8	102,7	69,4	63,0

Таблиця 4.3

Динаміка формування площі листової поверхні у сорту Голубка залежно від внесення добрив та підживлення за 2024р., тис.м²/га

Варіант удобрення	Фаза				
	Першого трійчастого листка	Бутонізації	Цвітіння	Наливу-бобів	Достигання
Без добрив (контроль)	13,2	43,1	72,7	54,3	49,6
N ₃₀ P ₆₀ K ₆₀	13,2	37,3	75,2	50,4	44,8
N ₃₀ P ₆₀ K ₆₀ + підживлення «Граундфікс».	16,7	55,5	91,4	82,8	76,8

Таким чином, вивчення особливостей процесів формування листового апарату рослинами сої показало, що його розмір в основні фази росту та розвитку, темпи початкового його росту і швидке наростання до максимального рівня, значно залежать від мінерального живлення та інокуляції насіння бактеріальними препаратами.

Найінтенсивніше наростання листового апарату відмічалось між фазами цвітіння і наливу бобів. Із досліджуваних варіантів більший вплив на формування листового апарату мало поєднання підживлення та внесення добрив у дозі N₃₀P₆₀K₆₀

Зменшення площі листової поверхні в період формування врожаю, на мою думку, зумовлено перерозподілом пластичних речовин між вегетативними і генеративними органами.

РОЗДІЛ 5

СИМБІОТИЧНА ПРОДУКТИВНІСТЬ ПОСІВІВ СОЇ

Одна із основних біологічних особливостей сої, як бобової культури є її здатність засвоювати азот із атмосфери [25, 40, 57].

Азотфіксація здійснюється бульбочковими бактеріями, які перебувають у тісному симбіотичному зв'язку з бобовими рослинами [16, 54]. Наявність бульбочок не завжди означає задовільне засвоєння ними атмосферного азоту [12]. Важливою умовою азотфіксації є наявність у бульбочках леггемоглобіну. Залізо – протеїну, який надає бульбочкам рожевого забарвлення. Тому рожевий колір, великий розмір бульбочок, розміщення їх ближче до центру кореневої системи свідчить про те, що азотфіксація відбувається активно. Дрібні світлі бульбочки, розміщені по периферії кореневої системи, фіксують мало азоту. [19].

Для того щоб бульбочкові бактерії працювали найефективніше, необхідно створити їм оптимальні умови діяльності, особливо умови мінерального живлення. Нестача калію і, особливо, фосфору різко знижує азотфіксацію. Необхідно дотримуватися правильного співвідношення цих елементів. Щодо азоту, то надмірна його кількість у ґрунті пригнічує як формування бульбочок, так і, безпосередньо, азотфіксацію [52].

Дослідженнями проведеними протягом року встановлено, що початок утворення бульбочок на коренях сої досліджуваних сортів спостерігалось у фазі другого трійчастого листка (через 10–13 діб після з'явлення повних сходів), а поява леггемоглобіну (червоного пігменту) відмічена на 3–4 добу з початку формування симбіотичного апарату.

Як зазначив Г.С. Посипанов (1979), «стартові дози азоту» за сприятливих умов симбіозу стримують утворення бульбочок на 6 – 10 днів, до тих пір доки внесений азот не буде використаний рослинами і закріплений ґрунтом. Підживлені азотом рослини сої одразу після сходів утворюють бульбочки і переходять на симбіотрофне живлення. Бульбочки швидко

збільшуються в розмірах і активність фіксації азоту збільшується.

Моїми дослідженнями підтверджено вплив мінеральних добрив на процес бульбочкоутворення та появу в них леггемоглобіну.

Виявлено, що підживлення та внесення мінеральних добрив затримало процес бульбочкоутворення та появу в них леггемоглобіну на 2 - 3 доби, порівняно з неудобреним варіантом.

Так, на варіантах, де добрива не вносили, бульбочки з'явилися у фазі другого трійчастого листка, тоді як внесення $N_{30}P_{60}K_{60}$ затримало процес утворення бульбочок на 1 день, а внесення $N_{30}P_{60}K_{60}$ + «Граундфікс» - на 2 дні.

Вивчення процесу утворення симбіотичного апарату показало, що на певному етапі органогенезу поряд з подальшим утворенням бульбочок відбувається їх відмирання. Нами встановлено, що найбільша загальна кількість бульбочок на кореневій системі рослини сорту Голубка (48,8 шт.) сорту Муза (47,6 шт.) сорту Арніка (44,4 шт.) формувалась на початку фази цвітіння.

Серед чинників, які визначають рівень активності бульбочкових бактерій і величину фіксованого азоту, вагоме місце займають погодні умови, зокрема кількість опадів та температурний режим [56, 60]. За дефіциту вологи в ґрунті формування бульбочок призупиняється, а сформовані відмирають [18].

Однак за випадання опадів в першій половині вегетації, якщо це співпадає з початковим періодом росту і розвитку рослин, процес азотфіксації може відновитися за рахунок утворення нових корінців і бульбочок на них. Висока інтенсивність азотфіксації і, відповідно, величина фіксованого азоту спостерігається тільки за сприятливих умов вологозабезпеченості та температурного режиму.

У сої фіксація біологічного азоту і його надходження в рослину найінтенсивніше відбувається в періоди цвітіння, утворення та наливання насіння за температури повітря 24 – 26 °С, відносної вологості 50 – 60 % і, навіть, 100 % [18].

Дослідженнями встановлено, що на азотофіксувальну здатність рослин

сої впливав рівень мінерального удобрення культури та та внесення бактерій. Залежно від цих чинників змінювалися кількість бульбочок на рослинах, їхня маса та величина фіксованого азоту. Виявлено, що на корінні рослин сої на варіантах з внесенням бактеріальним препаратом насінням, менша кількість бульбочок відмічена у фазі першого трійчастого листка, а максимальна – в період початку наливу бобів.

Таблиця 5.1

Динаміка маси бульбочок у сорту Муза залежно від внесення добрив та підживлення за 2024р., г/рослину.

Варіант удобрення	Фаза			
	першого трійчастого листка	бутонізації	цвітіння	наливу бобів
Без добрив (контроль)	0,186	0,252	0,492	0,391
N ₃₀ P ₆₀ K ₆₀	0,201	0,259	0,572	0,464
N ₃₀ P ₆₀ K ₆₀ + підживлення «Граундфікс».	0,207	0,435	0,827	0,737

Таблиця 5.2

Динаміка маси бульбочок у сорту Арніка залежно від внесення добрив та підживлення за 2024р., г/рослину.

Варіант удобрення	Фаза			
	першого трійчастого листка	бутонізації	цвітіння	наливу бобів
Без добрив (контроль)	0,170	0,234	0,356	0,306
N ₃₀ P ₆₀ K ₆₀	0,188	0,234	0,497	0,370
N ₃₀ P ₆₀ K ₆₀ + підживлення «Граундфікс».	0,189	0,343	0,618	0,614

Таблиця 5.3

Динаміка маси бульбочок у сорту Голубка залежно від внесення добрив та підживлення за 2024р., г/рослину.

Варіант удобрення	Фаза			
	першого трійчастого листка	бутонізації	цвітіння	наливу бобів
Без добрив (контроль)	0,193	0,277	0,521	0,426
N ₃₀ P ₆₀ K ₆₀	0,229	0,340	0,586	0,503
N ₃₀ P ₆₀ K ₆₀ + підживлення «Граундфікс».	0,236	0,412	0,821	0,789

Таблиця 5.4

Динаміка кількості бульбочок у сорту Муза залежно від внесення добрив та підживлення за 2024р., шт./рослину.

Варіант удобрення	Фаза			
	першого трійчастого листка	бутонізації	цвітіння	наливу бобів
Без добрив (контроль)	27,9	34,0	40,0	32,0
N ₃₀ P ₆₀ K ₆₀	29,8	36,8	44,1	35,8
N ₃₀ P ₆₀ K ₆₀ + підживлення «Граундфікс».	34,8	40,9	47,6	38,3

Отже, результати проведених досліджень підтверджують висновки Г.С. Посипанова [57] про те, що внесення бактерій є важливим заходом при вирощуванні зернобобових.

Таблиця 5.5

Динаміка кількості бульбочок у сорту Арніка залежно від внесення добрив та підживлення за 2024р., шт./рослину.

Варіант удобрення	Фаза			
	першого трійчастого	бутонізації	цвітіння	наливу бобів
Без добрив (контроль)	16,3	23,9	32,3	21,7
N ₃₀ P ₆₀ K ₆₀	17,5	25,1	35,0	22,8
N ₃₀ P ₆₀ K ₆₀ + підживлення «Граундфікс».	18,7	29,3	44,4	28,7

Таблиця 5.6

**Динаміка кількості бульбочок у сорту Голубка залежно від
внесення добрив та підживлення за 2024р., шт./рослину.**

Варіант удобрення	Фаза			
	першого трійчастого листка	бутонізації	цвітіння	наливу бобів
Без добрив (контроль)	28,4	35,2	41,0	33,8
N ₃₀ P ₆₀ K ₆₀	31,0	38,0	45,8	36,0
N ₃₀ P ₆₀ K ₆₀ + підживлення «Граундфікс».	34,7	42,7	48,8	37,4

Азотфіксація рослинами сої, як показали дослідження, неоднакова в різні періоди вегетації рослин. Її зростання відбувалося від фази трійчастого листка до масового цвітіння, формування і початку наливу бобів, а упродовж наступних фаз розвитку спостерігалось її зниження. Відповідно, активна робота діючих бульбочок тривала 40 – 45 днів з наступним послабленням азотфіксації, старінням, відмиранням та одночасним утворенням нових активних бульбочок.

РОЗДІЛ 6

УРОЖАЙНІСТЬ ТА ЯКІСТЬ НАСІННЯ СОЇ

Рівень урожайності сої, як і інших культур, визначається кількісними параметрами елементів структури та їх поєднанням як між собою, так і з іншими ознаками рослин. Тільки оптимальне співвідношення всіх компонентів структури урожаю забезпечує одержання високої продуктивності агроценозу.

Найбільша продуктивність посіву сої досягається у тому випадку, коли сорт повністю використовує вегетаційний період, родючість ґрунту, вологу і тепло, формує високу урожайність і гарантовано дозріває [20].

Результати досліджень підтверджують вплив факторів, що вивчали в досліді, на основні елементи структури урожаю, зокрема кількість бобів на одній рослині, кількість насінин в бобі, масу насіння з рослини та масу 1000 насінин. Особливо важливі зміни в масі 1000 насінин, оскільки це пріоритетний фактор при реалізації насіння. З внесенням добрив разом з підживленням маса 1000 насінин збільшилась в середньому на 10-15% відносно варіанту без добрив.

Таблиця 6.1

Індивідуальна продуктивність і структура врожаю у сорту Муза залежно від внесення добрив та підживлення за 2024р.

Варіант удобрення	У середньому на 1 рослині, шт			Маса насінин з 1 рослини, г.	Маса 1000 насінин, г.
	бобів	Насіння в бобі	Насіння з 1 рослини		
Контроль (без добрив)	16,1	2,0	32,9	5,0	152,0
N ₃₀ P ₆₀ K ₆₀	16,6	1,9	31,5	5,1	162,6
N ₃₀ P ₆₀ K ₆₀ + підживлення «Граундфікс».	15,7	2,0	31,3	5,5	175,4
Нір 0,5	0,5	0,2	0,6	0,5	14,2

Таблиця 6.2

**Індивідуальна продуктивність і структура врожаю у сорту Арніка
залежно від внесення добрив та підживлення за 2024р.**

Варіант удобрення	У середньому на 1 рослині, шт			Маса насінин з 1 рослини, г.	Маса 1000 насінин, г.
	бобів	Насіння в бобі	Насіння з 1 рослини		
Контроль (без добрив)	14,9	1,6	23,8	4,2	163,0
N ₃₀ P ₆₀ K ₆₀	17,8	1,8	32,1	5,2	162,4
N ₃₀ P ₆₀ K ₆₀ + підживлення «Граундфікс».	15,8	1,9	30,1	5,2	173,8
Нір 0,5	0,8	0,3	1,9	0,6	10,3

Таблиця 6.3

**Індивідуальна продуктивність і структура врожаю у сорту Голубка
залежно від внесення добрив та підживлення за 2024р.**

Варіант удобрення	У середньому на 1 рослині, шт			Маса насінин з 1 рослини, г.	Маса 1000 насінин, г.
	бобів	Насіння в бобі	Насіння з 1 рослини		
Контроль (без добрив)	16,1	1,7	25,5	4,6	179,5
N ₃₀ P ₆₀ K ₆₀	18,0	1,8	30,6	5,4	175,3
N ₃₀ P ₆₀ K ₆₀ + підживлення «Граундфікс».	18,0	1,7	40,3	8,1	183,7
Нір 0,5	1,1	0,2	2,6	1,8	7,1

6.2. Урожайність насіння сої

Підвищення рівня урожайності сільськогосподарських культур є основним критерієм оптимізації способів її вирощування. Урожайність сої є величиною, яка є похідною продуктивності однієї рослини і їх кількості на одиниці площі.

Урожайність на контролі показала прогнозовано нижчий результат чим на ділянках з підживленням та внесенням добрив. Так як, в 2024 році були сприятливі погодні умови під час вегетації сої, то і врожайність вийшла вище

минулорічних показників по даним сортів на 10-20%.

Аналізуючи результати наведені в таблиці, можна прийти висновку що на варіанті з несеним комплексним добривом приріст врожайності залежно від контролю в сортах Арніка та Муза сягнув 21%, в сорті Голубка 24%.

Таблиця 6.4

Урожайність насіння сої досліджуваних сортів залежно від внесення добрив та підживлення за 2024р., т/га

Варіант удобрення	Сорт		
	Муза	Арнік	Голубка
Контроль (без добрив)	2,64	2,42	2,94
N ₃₀ P ₆₀ K ₆₀	3,34	3,06	3,85
N ₃₀ P ₆₀ K ₆₀ + підживлення «Граундфікс».	3,60	3,82	4,41
Нір 0,5	1,3	1,9	2,2

Варіант з внесенням комплексного добрива та підживленням під часу сівби препаратом «Граундфікс» підвищив врожайність залежно від контролю сорту Голубка на 34%, сортів Арніка та Муза на 27%.

РОЗДІЛ 7

ЕКОНОМІЧНА ЕФЕКТИВНІСТЬ ТЕХНОЛОГІЧНИХ ПРИЙОМІВ ВИРОЩУВАННЯ СОЇ

Основними показниками економічної оцінки використання результатів науково-дослідних робіт служать чистий прибуток і рівень рентабельності. Чистий прибуток являє собою різницю між вартістю одержаного врожаю і виробничими витратами, рентабельність – відсоткове відношення чистого прибутку до виробничих витрат [34].

Розрахунки економічної ефективності інтенсифікації технології вирощування сої на насіння в наших польових дослідженнях проводилися згідно технологічної карти вирощування сої в умовах Північного Лісостепу України. Підрахунок вартості заходів, мінеральних добрив та урожаю насіння сої проводився з використанням цін за 2024 р. Одержані результати свідчать про значний вплив системи удобрення на величину витрат на вирощування 1 га посіву сої, умовно чистого прибутку, собівартість та рівень рентабельності вирощування насіння сої

Аналіз даних таблиць свідчить, що виробництво насіння сої є досить високоефективним та рентабельним. Висока реалізаційна ціна продукції (15200 грн./т) забезпечує високі показники економічної ефективності вирощування сої на насіння. Нами виявлено вплив внесення мінеральних добрив та підживлення насіння на показники економічної ефективності вирощування сої.

Вартість ДП – 50грн/л, 20л/га.

Вартість N₃₀P₆₀K₆₀ – 5000 грн/га.

Вартість підживлення «Граундфіус» - 250 грн/га.

Вартість оренди 1га землі + податок – 6420 грн/га.

Заробітна плата – 1500грн/га.

Таким чином, розрахунки економічної ефективності вирощування сої сортів Муза, Арніка та Голубка показали, що перспективною і економічно обґрунтованою системою застосування мінеральних добрив у технології

вирощування культури є така, що включає: внесення $N_{30}P_{60}K_{60}$ в основне удобрення та підживлення «Граундфікс» під час сівби.

Таблиця 7.1

Економічна ефективність вирощування сої сорту Муза залежно від внесення добрив та підживлення за 2024р., т/га

Найменування	Контроль (без добрив)	$N_{30}P_{60}K_{60}$	$N_{30}P_{60}K_{60}$ + підживлення «Граундфікс».
	Обсяги		
Урожайність, т/га	2,64	3,34	3,6
Ціна, грн/т	15200	15200	15200
Вартість урожаю, грн/га	40128	50768	54720
Повна собівартість урожаю, грн/га	15420	19712	20260
Собівартість 1 т урожаю, грн	5841	5902	5628
Прибуток, грн/га	24708	31056	34460
Рівень рентабельності, %	160	158	170

Таблиця 7.2

Економічна ефективність вирощування сої сорту Арніка залежно від внесення добрив та підживлення за 2024р., т/га

Найменування	Контроль (без добрив)	$N_{30}P_{60}K_{60}$	$N_{30}P_{60}K_{60}$ + підживлення «Граундфікс».
	Обсяги		
Урожайність, т/га	2,42	3,06	3,82
Ціна, грн/т	15200	15200	15200
Вартість урожаю, грн/га	36784	46512	58064
Повна собівартість урожаю, грн/га	15420	19712	20260
Собівартість 1 т урожаю, грн	6372	6442	5304
Прибуток, грн/га	21364	26800	37804
Рівень рентабельності, %	139	136	187

Таблиця 7.3

Економічна ефективність вирощування сої сорту Голубка залежно від внесення добрив та підживлення за 2024р., т/га

Найменування	Контроль (без добрив)	N ₃₀ P ₆₀ K ₆₀	N ₃₀ P ₆₀ K ₆₀ + підживлення «Граундфікс».
	Обсяги		
Урожайність, т/га	2,94	3,85	4,41
Ціна, грн/т	15200	15200	15200
Вартість урожаю, грн/га	44688	58520	67032
Повна собівартість урожаю, грн/га	15420	19712	20260
Собівартість 1 т урожаю, грн	5245	5120	4594
Прибуток, грн/га	29268	38808	46772
Рівень рентабельності, %	190	197	231

На цих варіантах рівень рентабельності виробництва насіння для сорту Муза становив – 170%, для сорту Арніка – 187 %, а для сорту Голубка – 231 %.

Таким чином бачимо що рентабельність в 2024 року вирощування сортів сої на дуже високому рівні. Навіть з витратами на добрива та підживлення можна було досягнути рентабельності до 231%.

ВИСНОВКИ

У магістерській роботі наведено теоретичне узагальнення і нове вирішення важливої наукової задачі по підвищенню продуктивності сортів сої Муза, Арніка та Голубка на основі раціонального поєднання системи удобрення, підживлення бактеріями, з врахуванням гідротермічних умов регіону та ресурсного забезпечення технологій в умовах північного Лісостепу України.

1. Тривалість вегетаційного періоду та міжфазних періодів досліджуваних сортів залежать, як від гідротермічних умов року, так і від чинників, що були поставлені на вивчення. Період від появи сходів до повної стиглості зерна залежно від варіанту в сорту Муза відповідно коливався від 108 до 117 днів, у сорту Арніка - від 95 до 106 днів, а у сорту Голубка коливався від 112 до 120 днів.

2. Густота рослин сортів сої залежно від підживлення була неоднаковою. Найнижча густота сходів була без підживлення - 63,8 шт./м², з внесенням добрив - 65,1 шт./м², з внесенням добрив та підживленням - 65,6 шт./м².

3. Вивчення динаміки висоти стебла рослин сої залежно від підживлення, а також її середньодобовий лінійний приріст показали, що лінійний ріст рослин сої залежав, як від гідротермічних умов, що мали місце упродовж вегетаційного періоду, так і від чинників, що були поставлені на вивчення. Найбільша висота рослин всіх сортів сої на контролі (без добрив) спостерігалася у фазу вегетації наливу бобів. Вона становила 102-113 см. Найменшою висота рослин була у фазу першого трійчастого листка і варіювала від 23,3 до 25,1 см. На варіантах удобрення N30P60K60, без підживлення, вона становила – 24,3-26,0 см. Підживлення посіву сприяло збільшенню цих показників.

4. Впродовж вегетації, сира маса збільшувалася і досягала максимуму у фазу наливу бобів. Порівняно з контролем (без добрив) вегетативна маса зростала відповідно на 68,1 – 69,5г, за внесенням добрив на 62,4 -67,6

г/рослину. На варіанті удобрення N30P60K60 з підживленням на 63,6 – 94,9 г/рослину.

5. Аналіз накопичення сухої речовини показав, що синтез органічної речовини в молодих рослинах (до початку фази цвітіння) проходив повільно, а в міру росту й розвитку підвищувався. Максимальне ж наростання сухої маси спостерігалось у період повного наливання насіння – фізіологічної стиглості. В процесі дозрівання, внаслідок обпадання листків збір сухої речовини зменшувався. Отримані в нашому досліді дані вказують на позитивний вплив мінеральних добрив та підживлення не тільки на нагромадження рослинами надземної біомаси, а й на формування сухої речовини. Темпи її накопичення протягом вегетації змінюються в процесі росту та розвитку рослин, забезпечуючи максимальні показники її маси в період повного наливання насіння.

6. Починаючи від сходів і до фази цвітіння площа листя поступово наростала, а у фазі фізіологічної стиглості знову зменшувалася у 2,5 - 4,0 рази. Це пов'язано із підсиханням та опаданням листків внаслідок процесу реутилізації поживних речовин у процесі формування і наливання насіння в бобах. . Із досліджуваних варіантів більший вплив на формування листкового апарату мало поєднання підживлення та внесення добрив у дозі N30P60K60.

7. На варіантах, де добрива не вносили, бульбочки з'явилися у фазі другого трійчастого листка, тоді як внесення N30P60K60 затримало процес утворення бульбочок на 1 день, а внесення N30P60K60 + «Граундфікс» - на 2 дні. Вивчення процесу утворення симбіотичного апарату показало, що на певному етапі органогенезу поряд з подальшим утворенням бульбочок відбувається їх відмирання. Нами встановлено, що найбільша загальна кількість бульбочок на кореневій системі рослини сорту Голубка (48,8 шт.) сорту Муза (47,6 шт.) сорту Арніка (44,4 шт.) формувалась на початку фази цвітіння.

8. Результати досліджень підтверджують вплив факторів, що вивчали в досліді, на основні елементи структури урожаю, зокрема кількість бобів на

одній рослині, кількість насінин в бобі, масу насіння з рослини та масу 1000 насінин.

9. На варіанті з несеним комплексним добривом приріст врожайності залежно від контролю в сортах Арніка та Муза сягнув 21%, в сорті Голубка 24%. Варіант з внесенням комплексного добрива та підживленням під часу сівби препаратом «Граундфікс» підвищив врожайність залежно від контролю сорту Голубка на 34%, сортів Арніка та Муза на 27%.

10. Розрахунки економічної ефективності вирощування сої сортів Муза, Арніка та Голубка показали, що перспективною і економічно обґрунтованою системою застосування мінеральних добрив у технології вирощування культури є така, що включає: внесення N30P60K60 в основне удобрення та підживлення «Граундфікс» під час сівби. На цих варіантах рівень рентабельності виробництва насіння для сорту Муза становив – 170%, для сорту Арнік – 187%, а для сорту Голубка – 231%.

РЕКОМЕНДАЦІЇ ВИРОБНИЦТВУ

В умовах північної частини Лісостепу України з метою найбільш повної реалізації генетичного потенціалу вирощувати скоростиглі сорти сої слід за технологією, що передбачає сівбу з нормою висіву 800 тис./га схожих насінин за підживленням біодобривом ґрунтовим для мобілізації фосфору та калію з нерозчинних сполук, фіксації азоту та підвищення ефективності використання мінеральних добрив на фоні внесення мінеральних добрив у дозі $N_{30}P_{30}K_{60}$, що забезпечує врожайність насіння до 30% більше звичайного вирощування і отримання чистого прибутку від 34тис грн.

Список використаної літератури

1. Зелений С.І. Інноваційні методи інокуляції насіння сої // "Насінництво", вересень 2018. С. 15–17.
2. Петров В.В. Вплив біопрепаратів на врожайність сої в умовах півдня України // "Аграрна наука", 2018. С. 34–37.
3. Сидоренко О.М. Удобрення сої з урахуванням змін клімату // "Землеробство", 2019. С. 10–13.
4. Іваненко Г.П. Економічна ефективність вирощування сої в агрофірмах України // "Економіка АПК", 2018. С. 52–55.
5. Марченко Т.В. Вплив сівозмін на врожайність сої // "Сільське господарство сьогодні", 2018. С. 20–22.
6. Кравченко В.Л. Інноваційні технології удобрення сої // "Технології землеробства", 2019. С. 18–21.
7. Білан І.В. Досвід застосування інокулянтів для вирощування сої // "Агробізнес сьогодні", 2019. С. 32–35.
8. Гончаренко С.В. Ефективність різних систем удобрення сої на чорноземах // "Український агроном", 2020. – С. 15–18.
9. Мартиненко П.Ю. Перспективи органічного вирощування сої в Україні // "Екологічне землеробство", 2020. – С. 27–30.
10. Данилюк М.В. Соя як ключова культура в сівозміні // "Зернові культури", 2021. – С. 45–48.
11. Лозовий І.М. Вплив мікроелементів на продуктивність сої // "Техніка і технології в АПК", 2019. – С. 40–43.
12. Гнатюк А.О. Ефективність застосування фосфорних добрив у вирощуванні сої // "Аграрна хімія", 2020. – С. 12–15.
13. Іщенко Р.С. Біологічні особливості інокуляції сої в умовах півночі України // "Науковий вісник АПК", 2018. – С. 22–25.

14. Дмитренко Н.В. Соя: економічний потенціал вирощування // "Аграрна економіка", 2021. – С. 30–34.
15. Коломієць О.П. Результати використання мікробних препаратів на посівах сої // "Біотехнологія", 2019. – С. 18–21.
16. Малюк В.А. Оптимізація систем удобрення сої в умовах західного регіону // "Агрохімія", 2020. – С. 25–28.
17. Коваленко І.М. Ефективність бактеріальних препаратів у вирощуванні сої // "Сільське господарство України", 2018. – С. 32–35.
18. Павленко А.В. Моделювання економічної доцільності вирощування сої // "Економіка сільського господарства", 2019. – С. 15–19.
19. Левченко Ю.Г. Застосування рідких добрив для підживлення сої // "Аграрна наука і практика", 2020. – С. 20–23.
20. Черненко В.П. Соя в умовах змін клімату: оптимальні технології // "Кліматична адаптація", 2021. – С. 12–16.
21. Кравчук Л.В. Вирощування сої в умовах північного Лісостепу України // "Землеробство і ґрунтознавство", 2019. – С. 22–25.
22. Козак П.О. Вплив азотних добрив на врожайність сої в Лісостепу // "Агрохімія і ґрунти", 2018. – С. 14–17.
23. Степаненко І.В. Особливості вирощування сої в зоні Лісостепу на різних типах ґрунтів // "Наукові записки агрономії", 2020. – С. 8–11.
24. Василенко Г.М. Ефективність позакореневого підживлення сої мікроелементами // "Сільське господарство", 2019. – С. 38–40.
25. Орлов О.С. Інноваційні технології догляду за посівами сої в Лісостепу // "Техніка і технології АПК", 2021. – С. 11–13.
26. Бойко А.П. Дослідження адаптивності сортів сої до умов північного Лісостепу // "Аграрна біологія", 2018. – С. 19–22.
27. Іванчук М.О. Підживлення сої добривами на основі гуматів // "Органічне землеробство", 2020. – С. 25–28.

28. Романенко В.С. Методологія оцінки агротехнічних прийомів у вирощуванні сої // "Науковий вісник АПК", 2021. – С. 12–15.
29. Куліш О.М. Особливості боротьби з бур'янами у вирощуванні сої в Лісостепу // "Фітосанітарний стан", 2019. – С. 45–47.
30. Тимошенко Г.О. Дослідження впливу норм висіву на продуктивність сої // "Технології землеробства", 2018. – С. 10–13.
31. Дяченко І.А. Оптимізація догляду за посівами сої в умовах північного Лісостепу // "Землеробство і агрохімія", 2020. – С. 15–18.
32. Чорний В.В. Застосування біопрепаратів при вирощуванні сої на сірих лісових ґрунтах // "Агробіологія", 2019. – С. 28–31.
33. Шевченко Л.В. Досвід використання крапельного зрошення при вирощуванні сої // "Інновації в агрономії", 2020. – С. 22–24.
34. Климчук І.О. Дослідження густоти стояння сої у Лісостепу України // "Наукові праці АПК", 2018. – С. 17–20.
35. Савчук П.М. Вплив систем захисту рослин на продуктивність сої // "Захист рослин", 2021. – С. 33–36.
36. Журба Г.С. Аналіз агротехнічних прийомів догляду за соєю // "Технології вирощування культур", 2019. – С. 20–23.
37. Макаренко В.В. Методика проведення досліджень із соєю в зоні Лісостепу // "Науковий журнал агрономії", 2020. – С. 18–21.
38. Поліщук А.О. Застосування елементів точного землеробства у вирощуванні сої // "Інновації в АПК", 2021. – С. 9–12.
39. Шаповалов І.В. Вплив строків сівби на врожайність сої у Лісостепу // "Землеробство і клімат", 2020. – С. 13–16.
40. Борисенко Ю.М. Дослідження технологічних параметрів вирощування сої в умовах північного Лісостепу // "Науковий збірник аграріїв", 2019. – С. 40–43.

41. Smith J.R. Advances in Soybean Fertilization Practices: A Global Perspective // "Agricultural Science Journal", 2018. – P. 12–16.
42. Wang L., Li X. Impact of Rhizobium Inoculation on Soybean Yield in Different Soil Types // "Journal of Soil and Plant Interactions", 2019. – P. 45–48.
43. Johnson T.M., Anderson R.P. Sustainable Soybean Cultivation in Temperate Climates // "International Journal of Agronomy", 2020. – P. 33–36.
44. Silva J.A., Pereira C.R. Nutrient Management for Soybean Production in Brazil // "Brazilian Journal of Agronomic Science", 2019. – P. 20–24.
45. Yamamoto Y., Tanaka T. Effects of Nitrogen Fixation on Soybean Growth in Acidic Soils // "Japanese Agricultural Research Quarterly", 2021. – P. 18–21.
46. Kim H.S., Lee S.J. Economic Assessment of Precision Farming in Soybean Cultivation // "Korean Journal of Agricultural Economics", 2020. – P. 50–54.
47. Patel R.K., Singh V.K. Role of Micronutrients in Enhancing Soybean Productivity // "Indian Journal of Crop Science", 2018. – P. 42–46.
48. Hernandez A., Garcia F. Foliar Fertilization and its Impact on Soybean Yield // "Latin American Agronomy Review", 2019. – P. 28–31.
49. González R.A., Torres P. Comparative Study of Organic and Conventional Soybean Farming // "Journal of Ecological Agriculture", 2020. – P. 14–18.
50. Chaves L., Ribeiro A. Climate-Smart Agriculture Practices for Soybean Production in Tropical Regions // "Journal of Tropical Crops", 2021. – P. 37–40.
51. Martinez J.D., Gonzalez B. Enhancing Soybean Nitrogen Uptake with Biological Additives // "South American Journal of Plant Science", 2018. – P. 8–11.
52. Nelson A.G., Richards E.S. Soybean Response to Phosphorus and Potassium Fertilization // "North American Agronomy Journal", 2019. – P. 23–26.
53. Müller K., Schmid C. Adaptation of Soybean Cultivation to European Agro-Climatic Conditions // "European Journal of Crop Science", 2020. – P. 19–22.

54. Zhang W., Chen D. Effects of Drought Stress on Soybean Nodulation // "Chinese Journal of Crop Improvement", 2021. – P. 30–34.
55. Ramirez P.A., Suarez J.L. Effectiveness of Biofertilizers in Enhancing Soybean Yield // "Journal of Sustainable Agriculture", 2019. – P. 16–20.
56. Olson T.R., Nelson J.D. Evaluating Cover Crops in Soybean Rotations // "Agriculture and Environment Research", 2020. – P. 25–29.
57. Leclerc M., Dupont F. Influence of Seed Inoculation Techniques on Soybean Yields in Canada // "Canadian Agronomy Journal", 2018. – P. 22–25.
58. Sharma N., Mehta P. Soybean Varietal Performance in Organic Farming Systems // "Asian Journal of Agricultural Research", 2021. – P. 35–38.
59. Borges A., Lima M. Role of Calcium and Magnesium in Soybean Productivity // "Journal of Plant Nutrition", 2019. – P. 10–13.
60. Hartman G.L., West E.M. Management Strategies for Soybean Diseases in High-Production Systems // "Global Plant Pathology Journal", 2020. – P. 45–48.